

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMAN SOPIMUSSARJA

ULKOVALTAIN KANSSA TEHDYT SOPIMUKSET

2008

Julkaistu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2008

N:o 121—123

SISÄLLYS

N:o		Sivu
121	Laki työturvallisuuden ja -terveyden edistämistä koskevan yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	757
122	Tasavallan presidentin asetus Kansainvälisen työkonferenssin hyväksymän työturvallisuuden ja -terveyden edistämistä koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta sekä yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta ..	758
123	Liikenne- ja viestintäministeriön ilmoitus kansainvälisiä rautatiekuljetuksia koskevan yleissopimuksen (COTIF) vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksia koskevan liitteen C (RID) muutosten voimaantulosta	776

N:o 121

(Suomen säädöskokoelman n:o 378/2008)

Laki

työturvallisuuden ja -terveyden edistämistä koskevan yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä toukokuuta 2008

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Genevessä 15 päivänä kesäkuuta 2006 tehdyn Kansainvälisen työkonferenssin hyväksymän yleissopimuksen nro 187, joka koskee työturvallisuuden ja -terveyden edistämistä, 2006, lainsäädännön alaan kuuluvat mää-

räykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §

Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Helsingissä 30 päivänä toukokuuta 2008

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Liisa Hyssälä*

HE 174/2007
TyVM 1/2008
EV 26/2008

35—2008

N:o 122

(Suomen säädöskokoelman n:o 970/2008)

Tasavallan presidentin asetus**Kansainvälisen työkonferenssin hyväksymän työturvallisuuden ja -terveyden edistämistä koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta sekä yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2008

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Kansainvälisen työkonferenssin Genevessä 15 päivänä kesäkuuta 2006 hyväksymä työturvallisuuden ja -terveyden edistämistä koskeva yleissopimus nro 187, jonka eduskunta on hyväksynyt 1 päivänä huhtikuuta 2008 ja jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 30 päivänä toukokuuta 2008 ja jonka ratifioinnin Kansainvälisen työtoimiston pääjohtaja on rekisteröinyt 26 päivänä kesäkuuta 2008, tulee voimaan 26 päivänä kesäkuuta 2009 niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Työturvallisuuden ja -terveyden edistä-

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2008

mistä koskevan yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta 30 päivänä toukokuuta 2008 annettu laki (378/2008) tulee voimaan 26 päivänä kesäkuuta 2009.

3 §

Yleissopimuksen muut kuin lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat asetuksena voimassa.

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 26 päivänä kesäkuuta 2009.

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Peruspalveluministeri *Paula Risikko*

YLEISSOPIMUS NRO 187**JOKA KOSKEE TYÖTURVALLISUUDEN JA -TERVEYDEN EDISTÄMISTÄ, 2006**

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

jonka Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvosto on kutsunut koolle Geneveen ja joka on pitänyt yhdeksänkymmenennenviidennen istuntonsa 31 päivänä toukokuuta 2006,

ottaa huomioon työtaturmien, ammattitautien ja työperäisten kuolemantapausten maailmanlaajuisesti suuren määrän, jota on saatava lisätoimin pienentymään, ja

palauttaa mieliin, että työntekijöiden suojele työperäisiltä sairastumisilta, taudeilta ja vammoilta on yksi Kansainvälisen työjärjestön perussäännössä määritellyistä järjestön tavoitteista, ja

toteaa, että työtaturmat, ammattitaudit ja työperäiset kuolemantapaukset vaikuttavat kielteisesti tuottavuuteen sekä taloudelliseen ja sosiaaliseen kehitykseen, ja

ottaa huomioon sen, että Philadelphian julistuksen III kohdan g alakohdassa määrätään, että Kansainvälisen työjärjestön pyhä velvollisuus on edistää maailman kansojen keskuudessa kaikkia sellaisia toimenpiteitä, jotka ovat omiaan varmistamaan työntekijäin hengen ja terveyden asianmukaisen suojelun kaikissa ammateissa, ja

pitää mielessä ILO:n perusoikeusjulistuksen ja sen seurantamenettelyn, (1998), ja

ottaa huomioon yleissopimuksen numero 155, joka koskee työturvallisuutta ja -terveyttä sekä työympäristöä, 1981, suosituksen numero 164, joka koskee työturvallisuutta ja -terveyttä sekä työympäristöä, 1981 ja Kansainvälisen työjärjestön muut työturvallisuuden ja -terveyden edistämiseen olennaisesti liittyvät asiakirjat, ja

palauttaa mieliin, että työturvallisuuden ja -terveyden edistäminen sisältyy Kansainvä-

CONVENTION NO 187**CONCERNING PROMOTIONAL FRAMEWORK FOR OCCUPATIONAL SAFETY AND HEALTH, 2006**

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Ninety-fifth Session on 31 May 2006,

Recognizing the global magnitude of occupational injuries, diseases and deaths, and the need for further action to reduce them, and

Recalling that the protection of workers against sickness, disease and injury arising out of employment is among the objectives of the International Labour Organization as set out in its Constitution, and

Recognizing that occupational injuries, diseases and deaths have a negative effect on productivity and on economic and social development, and

Noting paragraph III(g) of the Declaration of Philadelphia, which provides that the International Labour Organization has the solemn obligation to further among the nations of the world programmes which will achieve adequate protection for the life and health of workers in all occupations, and

Mindful of the ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work and its Follow-Up, 1998, and

Noting the Occupational Safety and Health Convention, 1981 (No. 155), the Occupational Safety and Health Recommendation, 1981 (No. 164), and other instruments of the International Labour Organization relevant to the promotional framework for occupational safety and health, and

Recalling that the promotion of occupational safety and health is part of the Inter-

lisen työjärjestön tavoiteohjelmaan ihmisarvoisen työn varmistamiseksi kaikille ihmisille, ja

palauttaa mieliin ILO:n työturvallisuus ja -terveysnormeihin (standardeihin) liittyviä toimia koskevat päätelmät eli Kansainvälisen työkonferenssin 91. istunnossa (2003) hyväksymän maailmanlaajuisen strategian, joka liittyy erityisesti tarpeeseen varmistaa, että työturvallisuus ja -terveys asetetaan kansallisissa toimintasuunnitelmissa keskeiselle sijalle, ja

korostaa kansallisen ennaltaehkäisevän työturvallisuus- ja työterveyskulttuurin jatkuvan edistämisen merkitystä, ja

päättää hyväksyä eräitä työturvallisuutta ja -terveyttä koskevia ehdotuksia, mikä on istunnon esityslistalla neljäntenä asiakohdannana, ja

päättää, että nämä ehdotukset tulee laatia kansainvälisen yleissopimuksen muotoon, sekä

hyväksyy tänä viidentenätoista päivänä kesäkuuta vuonna kaksituhattakuusi seuraavan yleissopimuksen, josta voidaan käyttää nimitystä työturvallisuuden ja -terveyden edistämistä koskeva yleissopimus, 2006.

I. MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Tässä yleissopimuksessa tarkoitetaan:

a) *kansallisella toimintapolitiikalla* työturvallisuutta ja -terveyttä sekä työympäristöä koskevan yleissopimuksen numero 155, 1981, 4 artiklan periaatteiden mukaisesti laadittua työturvallisuuden ja -terveyden kansallista toimintapolitiikkaa;

b) *kansallisella työturvallisuus- ja työterveysjärjestelmällä* tai *kansallisella järjestelmällä* infrastruktuuria, joka muodostaa pääasialliset puitteet työturvallisuutta ja -terveyttä koskevan kansallisen toimintapolitiikan ja kansallisten ohjelmien toteuttamiselle;

c) *kansallisella työturvallisuus- ja työterveysohjelmalla* tai *kansallisella ohjelmalla* kaikkia kansallisia toimintaohjelmia, joiden tavoitteet on ennalta aikataulutettu, ja joiden painopisteet ja toimintamallit on määritetty siten, että ne parantavat työturvalli-

national Labour Organization's agenda of decent work for all, and

Recalling the Conclusions concerning ILO standards-related activities in the area of occupational safety and health - a global strategy, adopted by the International Labour Conference at its 91st Session (2003), in particular relating to ensuring that priority be given to occupational safety and health in national agendas, and

Stressing the importance of the continuous promotion of a national preventative safety and health culture, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to occupational safety and health, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention;

Adopts this fifteenth day of June of the year two thousand and six the following Convention, which may be cited as the Promotional Framework for Occupational Safety and Health Convention, 2006.

I. DEFINITIONS

Article 1

For the purpose of this Convention:

a) the term *national policy* refers to the national policy on occupational safety and health and the working environment developed in accordance with the principles of Article 4 of the Occupational Safety and Health Convention, 1981 (No. 155);

b) the term *national system for occupational safety and health* or *national system* refers to the infrastructure which provides the main framework for implementing the national policy and national programmes on occupational safety and health;

c) the term *national programme on occupational safety and health* or *national programme* refers to any national programme that includes objectives to be achieved in a predetermined time frame, priorities and means of action formulated to improve oc-

suutta ja -terveyttä, ja joissa edistymisen seurantaan varten on olemassa arviointimenetelmät; ja

d) *kansallisella ennaltaehkäisevällä työturvallisuus- ja työterveyskulttuurilla* kulttuuria, jossa kaikilla tasoilla kunnioitetaan oikeutta turvalliseen ja terveelliseen työympäristöön, jossa hallitus, työnantajat ja työntekijät osallistuvat aktiivisesti turvallisen ja terveellisen työympäristön varmistamiseen määriteltyjen oikeuksien, vastuiden ja velvollisuuksien mukaisesti ja jossa tärkein asia on ennaltaehkäisyn periaate.

II. TARKOITUS

2 artikla

1. Jokainen yleissopimuksen ratifioiva jäsenvaltio edistää työturvallisuuden ja -terveyden jatkuvaa parantamista työtapausten, ammattitautien ja työperäisten kuolemantapausten ehkäisemiseksi kehittämällä yhteistyössä työnantajia ja työntekijöitä parhaiten edustavien järjestöjen kanssa kansallisen toimintapolitiikan, kansallisen järjestelmän ja kansallisen ohjelman.

2. Jokaisen jäsenvaltion tulee aktiivisesti luoda asteittain turvallinen ja terveellinen työympäristö kansallisten työturvallisuuteen ja -terveyteen liittyvien järjestelmien ja ohjelmien avulla ottaen huomioon työturvallisuuden ja -terveyden edistämiseen liittyvissä Kansainvälisen työjärjestön (ILO) asiakirjoissa määritetyt periaatteet.

3. Jokainen jäsenvaltio arvioi määräajoin, yhteistyössä työnantajia ja työntekijöitä parhaiten edustavien järjestöjen kanssa, millä toimilla se voisi ratifioida ILO:n asiainkuuluvat työturvallisuutta ja -terveyttä koskevat yleissopimukset.

III. KANSALLINEN TOIMINTAPOLI- TIikka

3 artikla

1. Jokainen jäsenvaltio edistää työympäristön turvallisuutta ja terveellisyyttä laatimalla kansallisen toimintapolitiikan.

cupational safety and health, and means to assess progress;

d) the term *a national preventative safety and health culture* refers to a culture in which the right to a safe and healthy working environment is respected at all levels, where government, employers and workers actively participate in securing a safe and healthy working environment through a system of defined rights, responsibilities and duties, and where the principle of prevention is accorded the highest priority.

II. OBJECTIVE

Article 2

1. Each Member which ratifies this Convention shall promote continuous improvement of occupational safety and health to prevent occupational injuries, diseases and deaths, by the development, in consultation with the most representative organizations of employers and workers, of a national policy, national system and national programme.

2. Each Member shall take active steps towards achieving progressively a safe and healthy working environment through a national system and national programmes on occupational safety and health by taking into account the principles set out in instruments of the International Labour Organization (ILO) relevant to the promotional framework for occupational safety and health.

3. Each Member, in consultation with the most representative organizations of employers and workers, shall periodically consider what measures could be taken to ratify relevant occupational safety and health Conventions of the ILO.

III. NATIONAL POLICY

Article 3

1. Each Member shall promote a safe and healthy working environment by formulating a national policy.

2. Jokainen jäsenvaltio tukee ja edistää kaikilla asiaankuuluvilla tasoilla työntekijöiden oikeutta turvalliseen ja terveelliseen työympäristöön.

3. Jokaisen jäsenvaltion tulee laatiessaan kansallista toimintapolitiikkaa edistää peruseriaatteita yhteistyössä työnantajia ja työntekijöitä parhaiten edustavien järjestöjen kanssa ja kansallisten olosuhteiden ja käytäntöjen mukaisesti. Peruseriaatteita ovat muun muassa työhön liittyvien vaarojen ja riskien arviointi, työhön liittyvien vaarojen ja riskien torjunta työpaikalla sekä kansallisen ennaltaehkäisevän työturvallisuus- ja työterveyskulttuurin kehittäminen, johon sisältyy tiedottaminen, neuvonta ja koulutus.

IV. KANSALLINEN JÄRJESTELMÄ

4 artikla

1. Jokainen jäsenvaltio laatii kansallisen työturvallisuus- ja työterveysjärjestelmän ja ylläpitää sekä kehittää sitä asteittain edelleen ja arvioi sen määräajoin yhteistyössä työnantajia ja työntekijöitä parhaiten edustavien järjestöjen kanssa.

2. Kansalliseen työturvallisuus- ja työterveysjärjestelmään tulee sisältyä muun muassa:

a) lait ja asetukset, tarvittaessa työehtosopimukset, sekä muut oleelliset työturvallisuutta ja -terveyttä koskevat asiakirjat;

b) viranomainen tai toimielin tai viranomaiset ja toimielimet, joka/jotka kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaan vastaavat työturvallisuudesta ja -terveydestä;

c) järjestelmät, joilla varmistetaan kansallisten lakien ja säädösten noudattaminen, mukaan lukien valvontajärjestelmät; sekä

d) järjestelyt, joilla edistetään yrityksissä johdon, työntekijöiden ja heidän edustajiensa yhteistyötä työpaikalla tehtävien ennalta ehkäisevien toimenpiteiden keskeisenä elementtinä.

3. Kansalliseen työturvallisuus- ja työterveysjärjestelmään tulee sisältyä soveltuvin osin muun muassa:

2. Each Member shall promote and advance, at all relevant levels, the right of workers to a safe and healthy working environment.

3. In formulating its national policy, each Member, in light of national conditions and practice and in consultation with the most representative organizations of employers and workers, shall promote basic principles such as assessing occupational risks or hazards; combating occupational risks or hazards at source; and developing a national preventative safety and health culture that includes information, consultation and training.

IV. NATIONAL SYSTEM

Article 4

1. Each Member shall establish, maintain, progressively develop and periodically review a national system for occupational safety and health, in consultation with the most representative organizations of employers and workers.

2. The national system for occupational safety and health shall include among others:

a) laws and regulations, collective agreements where appropriate, and any other relevant instruments on occupational safety and health;

b) an authority or body, or authorities or bodies, responsible for occupational safety and health, designated in accordance with national law and practice;

c) mechanisms for ensuring compliance with national laws and regulations, including systems of inspection; and

d) arrangements to promote, at the level of the undertaking, cooperation between management, workers and their representatives as an essential element of workplace-related prevention measures.

3. The national system for occupational safety and health shall include, where appropriate:

- a) työturvallisuuteen ja -terveyteen liittyviä kysymyksiä käsittelevä kansallinen neuvoo-antava kolmikantaelin tai -elimet;
- b) työturvallisuuteen ja -terveyteen liittyvät neuvonta- ja tietopalvelut;
- c) työturvallisuus- ja työterveyskoulutuksen määräykset;
- d) kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaiset työterveyshuoltopalvelut;
- e) työturvallisuus- ja työterveystutkimus;

f) järjestelmä, jolla kerätään ja analysoidaan tiedot työtapaturmista ja ammattitaudeista ottaen huomioon asianmukaiset ILO:n asiakirjat, sopimukset ja suositukset;

g) järjestelyt, joiden mukaisesti tehdään yhteistyötä työtapaturmien ja ammattitautaja käsittelevien vakuutus- tai sosiaaliturvajärjestelmien kanssa; ja

h) mikroyritysten, pienten ja keskisuurten yritysten sekä epävirallisen talouden työturvallisuus- ja työterveysolojen asteittaiseen parantamiseen tähtäävät tukijärjestelmät.

a) a national tripartite advisory body, or bodies, addressing occupational safety and health issues;

b) information and advisory services on occupational safety and health;

c) the provision of occupational safety and health training;

d) occupational health services in accordance with national law and practice;

e) research on occupational safety and health;

f) a mechanism for the collection and analysis of data on occupational injuries and diseases, taking into account relevant ILO instruments;

g) provisions for collaboration with relevant insurance or social security schemes covering occupational injuries and diseases; and

h) support mechanisms for a progressive improvement of occupational safety and health conditions in micro-enterprises, in small and medium-sized enterprises and in the informal economy.

V. KANSALLINEN OHJELMA

5 artikla

1. Jokainen jäsenvaltio laatii, panee täytäntöön, seuraa, arvioi ja tarkistaa määräajoin kansallisen työturvallisuus- ja työterveysohjelmansa yhteistyössä työnantajia ja työntekijöitä parhaiten edustavien järjestöjen kanssa.

2. Kansallisen ohjelman tulee:

a) edistää kansallisen ennaltaehkäisevän työturvallisuus- ja työterveyskulttuurin kehittämistä;

b) suojella työntekijöitä poistamalla tai minimoimalla työhön liittyviä vaaroja ja riskejä niin paljon kuin kansallisen lainsäädännön ja käytäntöjen mukaisesti on käytännössä mahdollista, jotta työtapaturmia, ammattitauteja ja työperäisiä kuolemantapauksia voidaan ennalta ehkäistä sekä työturvallisuutta ja -terveyttä edistää;

c) laatia ja arvioida perustuen kansalliseen tilanneanalyysiin työturvallisuus ja -terveys sisältäen kansallisen työturvallisuus- ja työterveysjärjestelmän analyysin;

V. NATIONAL PROGRAMME

Article 5

1. Each Member shall formulate, implement, monitor, evaluate and periodically review a national programme on occupational safety and health in consultation with the most representative organizations of employers and workers.

2. The national programme shall:

a) promote the development of a national preventative safety and health culture;

b) contribute to the protection of workers by eliminating or minimizing, so far as is reasonably practicable, work-related hazards and risks, in accordance with national law and practice, in order to prevent occupational injuries, diseases and deaths and promote safety and health in the workplace;

c) be formulated and reviewed on the basis of analysis of the national situation regarding occupational safety and health, including analysis of the national system for occupational safety and health;

d) sisältää tavoitteet, päämäärät ja edistymisen mittarit; ja

e) saada mahdollisuuksien mukaan tuekseen muita täydentäviä kansallisia ohjelmia ja suunnitelmia, jotka auttavat vähitellen luomaan turvallisen ja terveellisen työympäristön.

3. Kansallinen ohjelma tulee tehdä laajalti tunnetuksi ja korkeimpien kansallisten viranomaisten tulee mahdollisuuksien mukaan vahvistaa ja käynnistää se.

d) include objectives, targets and indicators of progress; and

e) be supported, where possible, by other complementary national programmes and plans which will assist in achieving progressively a safe and healthy working environment.

3. The national programme shall be widely publicized and, to the extent possible, endorsed and launched by the highest national authorities.

VI. LOPPUMÄÄRÄYKSET

6 artikla

Tämä yleissopimus ei muuta mitään kansainvälisiä työoikeutta koskevia yleissopimuksia tai suosituksia.

7 artikla

Tämän yleissopimuksen virallisista ratifioinneista on rekisteröintiä varten lähetettävä ilmoitus Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle.

8 artikla

1. Tämä yleissopimus sitoo vain niitä Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifioinnit Kansainvälisen työtoimiston pääjohtaja on rekisteröinyt.

2. Yleissopimus tulee voimaan kahden-toista kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona pääjohtaja on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion ratifioinnit.

3. Sen jälkeen tämä yleissopimus tulee voimaan kunkin jäsenvaltion osalta kahden-toista kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona sen ratifiointi on rekisteröity.

9 artikla

1. Tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio voi irtisanoa sen kymmenen vuoden kuluttua siitä päivästä, jona yleissopimus on alunperin tullut voimaan, lähettämällä ilmoituksen irtisanomisesta Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle rekisteröintiä varten. Kyseinen irtisanominen tulee

VI. FINAL PROVISIONS

Article 6

This Convention does not revise any international labour Conventions or Recommendations.

Article 7

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 8

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General of the International Labour Office.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification is registered.

Article 9

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect

voimaan vasta yhden vuoden kuluttua rekisteröimispäivämäärästä.

2. Kukaan tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio, joka ei vuoden kuluttua edellisessä kappaleessa mainitun kymmenen vuoden määräajan päättymisestä käytä tämän artiklan mukaista irtisanomisoikeuttaan, on sidottu noudattamaan yleissopimusta seuraavan kymmenenvuotiskauden ajan ja saa sen jälkeen irtisanoa tämän yleissopimuksenkin kunkin kymmenvuotiskauden päätyttyä tässä artiklassa määrättyin ehdoin.

10 artikla

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava Kansainvälisen työjärjestön kaikille jäsenvaltioille tieto kaikista jäsenvaltioiden hänelle ilmoittamista ja rekisteröidyistä ratifioinneista ja irtisanomisista.

2. Ilmoittaessaan järjestön jäsenvaltioille toisen ratifioinnin rekisteröinnistä pääjohtajan on kiinnitettävä jäsenvaltioiden huomio yleissopimuksen voimaantulopäivään.

11 artikla

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille täydelliset tiedot kaikista rekisteröidyistä ratifioinneista ja irtisanomisista Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaista rekisteröintiä varten.

12 artikla

Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston on, milloin se katsoo tarpeelliseksi, annettava yleiselle konferenssille tämän yleissopimuksen soveltamista koskeva selostus sekä tutkittava, onko tarpeen ottaa konferenssin työjärjestykseen kysymys sopimuksen täydellisestä tai osittaisesta muuttamisesta.

until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention within the first year of each new period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 10

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications and denunciations that have been communicated by the Members of the Organization.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification that has been communicated, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention will come into force.

Article 11

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and denunciations that have been registered.

Article 12

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision.

13 artikla

1. Mikäli konferenssi hyväksyy uuden yleissopimuksen, joka muuttaa tämän yleissopimuksen, eikä uusi yleissopimus määrää toisin, niin:

a) kun jäsenvaltio ratifioi uuden muutetun yleissopimuksen, aiheutuu tästä välittömästi ipso jure tämän yleissopimuksen irtisanominen 9 artiklan määräyksistä riippumatta uuden muutetun yleissopimuksen tullessa voimaan; ja

b) uuden muutetun yleissopimuksen tultua voimaan eivät jäsenvaltiot enää voi ratifioida tätä yleissopimusta.

2. Tämä yleissopimus jää kuitenkin voimaan nykyisen muotoisena ja sisältöisenä niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat sen ratifioineet, mutta eivät ole ratifioineet muutettua yleissopimusta.

14 artikla

Tämän yleissopimuksen englannin- ja ranskankieliset tekstit ovat kumpikin yhtä todistusvoimaisia.

Article 13

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention, then, unless the new Convention otherwise provides:

a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 9 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

b) as from the date when the new revising Convention comes into force, this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 14

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

SUOSITUS NRO 197**JOKA KOSKEE TYÖTURVALLISUUDEN JA -TERVEYDEN EDISTÄMISTÄ, 2006**

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

jonka Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvosto on kutsunut koolle Geneveen ja joka on pitänyt yhdeksänkymmenennenviidennen istuntonsa 31 päivänä toukokuuta 2006,

päätää hyväksyä tietyt ehdotukset, jotka koskevat työturvallisuutta ja -terveyttä, mikä on tämän istunnon esityslistan neljäntenä kohtana, ja

päätää, että nämä ehdotukset laaditaan suosituksen muotoon, joka täydentää työturvallisuuden ja -terveyden edistämistä koskevaa yleissopimusta, 2006 (myöhemmin ”yleissopimus”);

hyväksyy tänä viidentenätoista päivänä kesäkuuta kaksituhattakuusi seuraavan suosituksen, josta voidaan käyttää nimitystä työterveyden ja -turvallisuuden edistämistä koskeva suositus, 2006.

I. KANSALLINEN TOIMINTAPOLITIIKKA

1. Yleissopimuksen 3 artiklan mukaisesti laadittavassa kansallisessa toimintapolitiikassa tulee ottaa huomioon työturvallisuutta ja -terveyttä sekä työympäristöä koskevan yleissopimuksen (nro 155), 1981 osa II, sekä mainitussa yleissopimuksessa ilmoitetut työntekijöiden, työnantajien ja hallitusten asiaan liittyvät oikeudet, velvollisuudet ja vastuut.

RECOMMENDATION NO 197**CONCERNING THE PROMOTIONAL FRAMEWORK FOR OCCUPATIONAL SAFETY AND HEALTH, 2006**

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Ninety-fifth Session on 31 May 2006,

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to occupational safety and health, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation supplementing the Promotional Framework for Occupational Safety and Health Convention, 2006 (hereinafter referred to as "the Convention");

adopts this fifteenth day of June of the year two thousand and six the following Recommendation, which may be cited as the Promotional Framework for Occupational Safety and Health Recommendation, 2006.

I. NATIONAL POLICY

1. The national policy formulated under Article 3 of the Convention should take into account Part II of the Occupational Safety and Health Convention, 1981 (No. 155), as well as the relevant rights, duties and responsibilities of workers, employers and governments in that Convention.

II. KANSALLINEN JÄRJESTELMÄ

2. Laatiessaan, ylläpitäessään, kehittäessään asteittain ja arvioidessaan määräajoin yleissopimuksen 1 artiklan b kohdan määritelmän mukaista kansallista työturvallisuus- ja työterveysjärjestelmää jäsenvaltioiden:

a) tulee ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön (ILO) asiaan liittyvät, työturvallisuuden ja -terveyden edistämistä koskevat asiakirjat, jotka on lueteltu tämän suosituksen liitteessä, erityisesti työturvallisuutta ja -terveyttä sekä työympäristöä koskeva yleissopimus (nro 155), 1981, ammattientarkastusta teollisuudessa ja kaupassa koskeva sopimus (nro 81), 1947, sekä maatalouden ammattientarkastusta koskeva yleissopimus (nro 129), 1969; ja

b) on mahdollista laajentaa yleissopimuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhteistyö koskemaan myös muita sidosryhmiä.

3. Työtapaturmia, ammattitauteja ja työperäisiä kuolemantapauksia ehkäistäkseen kansallisen järjestelmän tulee sisältää tarkoituksenmukaiset järjestelyt kaikkien työntekijöiden ja etenkin riskialttiilla aloilla työskentelevien ja erityisen haavoittuvassa asemassa olevien työntekijöiden kuten epävirallisen talouden työntekijöiden, ulkomaa-laisten sekä nuorten työntekijöiden suojelemiseksi.

4. Jäsenvaltioiden tulee ryhtyä toimenpiteisiin molempia sukupuolia edustavien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden sekä heidän lisääntymisterveytensä suojelemiseksi.

5. Edistäessään yleissopimuksen 1 artiklan d kohdan määritelmän mukaista kansallista ennaltaehkäisevää turvallisuus- ja terveyskulttuuria, jäsenvaltioiden tulee pyrkiä:

a) lisäämään työturvallisuus- ja työterveys tietoisuutta työpaikoilla sekä suuren yleisön keskuudessa kansallisin kampanjoin, jotka liittyvät mahdollisuuksien mukaan työpaikkakohtaisiin ja kansainvälisiin hankkeisiin;

b) tukemaan järjestelmiä, joilla toteutetaan erityisesti yritysjohdolle, esimiehille, työntekijöille ja heidän edustajilleen sekä työsuojeluasioista vastaaville julkishallinnon viranhaltijoille suunnattua työturvallisuus- ja työterveyskoulutusta ja valmennusta;

II. NATIONAL SYSTEM

2. In establishing, maintaining, progressively developing and periodically reviewing the national system for occupational safety and health defined in Article 1(b) of the Convention, Members:

a) should take into account the instruments of the International Labour Organization (ILO) relevant to the promotional framework for occupational safety and health listed in the Annex to this Recommendation, in particular the Occupational Safety and Health Convention, 1981 (No. 155), the Labour Inspection Convention, 1947 (No. 81) and the Labour Inspection (Agriculture) Convention, 1969 (No. 129); and

b) may extend the consultations provided for in Article 4(1) of the Convention to other interested parties.

3. With a view to preventing occupational injuries, diseases and deaths, the national system should provide appropriate measures for the protection of all workers, in particular, workers in high-risk sectors, and vulnerable workers such as those in the informal economy and migrant and young workers.

4. Members should take measures to protect the safety and health of workers of both genders, including the protection of their reproductive health.

5. In promoting a national preventative safety and health culture as defined in Article 1(d) of the Convention, Members should seek:

a) to raise workplace and public awareness on occupational safety and health through national campaigns linked with, where appropriate, workplace and international initiatives;

b) to promote mechanisms for delivery of occupational safety and health education and training, in particular for management, supervisors, workers and their representatives and government officials responsible for safety and health;

c) sisällyttämään työturvallisuus- ja työterveyskäsite sekä mahdollisuuksien mukaan näiden alojen taidot ja osaaminen opetus- ja ammattikoulutusohjelmiin;

d) helpottamaan työturvallisuuteen ja -terveyteen liittyvien tilastojen ja tietojen vaihtoa viranomaisten, työnantajien, työntekijöiden ja heidän edustajiensa välillä;

e) antamaan tietoa ja neuvoja työnantajille ja työntekijöille ja heitä edustaville järjestöille, sekä tukemaan tai helpottamaan heidän yhteistyötään, jotta työntekoon liittyvät vaarat ja riskit saadaan poistettua tai minimoitua niin hyvin kuin on käytännössä mahdollista;

f) edistämään työpaikoilla työturvallisuuden ja -terveyden toimintaperiaatteiden ja toimintaohjelmien laatimista, yhteisten työsuojelukomiteoiden perustamista sekä työntekijöiden työsuojeluedustajien nimittämistä kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti; ja

g) käynnistämään toimet, joilla edistetään kansallisen lainsäädännön ja käytäntöjen mukaisesti työturvallisuuteen ja työterveyteen liittyvien periaatteiden ja määräysten toteuttamista mikroyrityksissä, pienissä ja keskiuurissa yrityksissä sekä sopimusyrityksissä.

6. Jäsenvaltioiden tulee edistää johtamisjärjestelmien käyttöä työturvallisuuden ja -terveyden ohjauksessa, josta esimerkkinä ILO-OSH 2001 Työterveys- ja työturvallisuusjohtamisjärjestelmiä koskevat ohjeet.

III. KANSALLINEN OHJELMA

7. Yleissopimuksen 1 artiklan c kohdassa määritellyn kansallisen työturvallisuus- ja työterveysohjelman tulee erityisesti työpaikoilla perustua vaarojen ja riskien arviointiin ja hallintaan.

8. Kansallisessa toimintaohjelmassa tulee määrittää toimenpiteiden tärkeysjärjestys, joka tulee määrittää arvioida ja saattaa ajan tasalle.

9. Laatiessaan ja arvioidessaan kansallista ohjelmaa, jäsenvaltiot voivat laajentaa yleissopimuksen 5 artiklan 1 kohdan tar-

c) to introduce occupational safety and health concepts and, where appropriate, competencies, in educational and vocational training programmes;

d) to facilitate the exchange of occupational safety and health statistics and data among relevant authorities, employers, workers and their representatives;

e) to provide information and advice to employers and workers and their respective organizations and to promote or facilitate cooperation among them with a view to eliminating or minimizing, so far as is reasonably practicable, work-related hazards and risks;

f) to promote, at the level of the workplace, the establishment of safety and health policies and joint safety and health committees and the designation of workers' occupational safety and health representatives, in accordance with national law and practice; and

g) to address the constraints of micro-enterprises and small and medium-sized enterprises and contractors in the implementation of occupational safety and health policies and regulations, in accordance with national law and practice.

6. Members should promote a management systems approach to occupational safety and health, such as the approach set out in the Guidelines on occupational safety and health management systems (ILO-OSH 2001).

III. NATIONAL PROGRAMME

7. The national programme on occupational safety and health as defined in Article 1(c) of the Convention should be based on principles of assessment and management of hazards and risks, in particular at the workplace level.

8. The national programme should identify priorities for action, which should be periodically reviewed and updated.

9. In formulating and reviewing the national programme, Members may extend the consultations provided for in Article

koittaman yhteistyön myös muihin sidosryhmiin, joita ohjelma koskee.

10. Yleissopimuksen 5 artiklan määräysten toteuttamiseksi kansallisen ohjelman tulee aktiivisesti edistää työpaikoilla ennaltaehkäiseviä toimia, joihin liittyy työnantajien, työntekijöiden ja heidän edustajiensa yhteistoiminta.

11. Kansallinen työturvallisuus- ja työterveysohjelma tulee mahdollisuuksien mukaan sovittaa yhteen muiden kansallisten ohjelmien ja suunnitelmien kanssa, kuten kansanterveyden ja talouden kehitysohjelmien kanssa.

12. Laatiessaan ja arvioidessaan kansallista ohjelmaa jäsenvaltioiden tulee ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön (ILO) työturvallisuuden ja -terveyden edistämiseen liittyvät asiaankuuluvat asiakirjat, jotka on lueteltu tämän suosituksen liitteessä, tämän kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden velvoitteita niiden ratifioimien yleissopimusten puitteissa.

IV. KANSALLINEN PROFIILI

13. Jäsenvaltioiden tulee laatia ja saattaa säännöllisin väliajoin ajan tasalle kansallinen profiili, jossa esitetään yhteenveto jäsenvaltion senhetkisestä työturvallisuus- ja työterveystilanteesta sekä siitä, miten jäsenvaltio on edistynyt pyrkimyksessään saavuttaa turvallinen ja terveellinen työympäristö. Profiilia tulee käyttää pohjana muotoiltaessa ja arvioitaessa kansallista ohjelmaa.

14. (1) Kansallisen työturvallisuutta ja -terveyttä koskevan profiilin tulee sisältää soveltuvin osin seuraavat tiedot:

a) lait ja asetukset, tarvittaessa työehtosopimukset, sekä muut oleelliset työturvallisuutta ja -terveyttä koskevat asiakirjat;

b) viranomainen tai toimielin tai viranomaiset tai toimielimet, joka/jotka kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaan vastaavat työturvallisuudesta ja -terveydestä;

c) järjestelmät, joilla varmistetaan kansal-

5(1) of the Convention to other interested parties.

10. With a view to giving effect to the provisions of Article 5 of the Convention, the national programme should actively promote workplace prevention measures and activities that include the participation of employers, workers and their representatives.

11. The national programme on occupational safety and health should be coordinated, where appropriate, with other national programmes and plans, such as those relating to public health and economic development.

12. In formulating and reviewing the national programme, Members should take into account the instruments of the ILO relevant to the promotional framework for occupational safety and health, listed in the Annex to this Recommendation, without prejudice to their obligations under Conventions that they have ratified.

IV. NATIONAL PROFILE

13. Members should prepare and regularly update a national profile which summarizes the existing situation on occupational safety and health and the progress made towards achieving a safe and healthy working environment. The profile should be used as a basis for formulating and reviewing the national programme.

14. (1) The national profile on occupational safety and health should include information on the following elements, as applicable:

a) laws and regulations, collective agreements where appropriate, and any other relevant instruments on occupational safety and health;

b) the authority or body, or the authorities or bodies, responsible for occupational safety and health, designated in accordance with national law and practice;

c) the mechanisms for ensuring compli-

listen lakien ja säädösten noudattaminen, mukaan lukien valvontajärjestelmät;

d) järjestelyt, joilla edistetään yrityksissä johdon, työntekijöiden ja heidän edustajien yhteistyötä työpaikalla tehtävien ennalta ehkäisevien toimenpiteiden keskeisenä elementtinä;

e) työturvallisuuteen ja -terveyteen liittyviä kysymyksiä käsittelevä kansallinen neuvoo-antava kolmikantaelin tai -elimet;

f) työturvallisuuteen ja -terveyteen liittyvät neuvonta- ja tietopalvelut;

g) työturvallisuus- ja työterveyskoulutuksen määräykset;

h) kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaiset työterveyshuoltopalvelut;

i) työturvallisuus- ja työterveystutkimus;

j) järjestelmä, jolla kerätään ja analysoidaan tiedot työtapaturmista ja ammattitaudeista sekä niiden syistä, ottaen huomioon asiaankuuluvat ILO:n asiakirjat, sopimukset ja suositukset;

k) järjestelyt, joiden mukaisesti tehdään yhteistyötä työtapaturmia ja ammattitautoja käsittelevien vakuutus- tai sosiaaliturvajärjestelmien kanssa; ja

l) mikroyritysten, pienten ja keskisuurten yritysten sekä epävirallisen talouden työturvallisuus- ja työterveysolojen asteittaiseen parantamiseen tähtäävät tukijärjestelmät.

(2) Kansallisessa työturvallisuutta ja -terveyttä koskevassa profiilissa tulee lisäksi olla soveltuvin osin seuraavat tiedot:

a) kansalliset ja yritysten koordinointi- ja yhteistyöjärjestelmät, mukaan lukien kansallisen ohjelman arviointijärjestelmät;

b) työturvallisuuden ja -terveyden tekniset standardit, menettelytapaohjeet ja suositukset;

c) koulutuksen ja tietoisuutta lisäävän tiedotuksen järjestelyt, mukaan lukien kampanjahankkeet;

d) tekniset, lääketieteelliset ja tieteelliset erikoislaitokset, joilla on yhteyksiä työturvallisuuden ja -terveyden eri osa-alueisiin, mukaan lukien työturvallisuuden ja -terveyden alalla toimivat tutkimuslaitokset ja laboratoriot;

ance with national laws and regulations, including the systems of inspection;

d) the arrangements to promote, at the level of the undertaking, cooperation between management, workers and their representatives as an essential element of workplace-related prevention measures;

e) the national tripartite advisory body, or bodies, addressing occupational safety and health issues;

f) the information and advisory services on occupational safety and health;

g) the provision of occupational safety and health training;

h) the occupational health services in accordance with national law and practice;

i) research on occupational safety and health;

j) the mechanism for the collection and analysis of data on occupational injuries and diseases and their causes, taking into account relevant ILO instruments;

k) the provisions for collaboration with relevant insurance or social security schemes covering occupational injuries and diseases; and

l) the support mechanisms for a progressive improvement of occupational safety and health conditions in micro-enterprises, in small and medium-sized enterprises and in the informal economy.

(2) In addition, the national profile on occupational safety and health should include information on the following elements, where appropriate:

a) coordination and collaboration mechanisms at national and enterprise levels, including national programme review mechanisms;

b) technical standards, codes of practice and guidelines on occupational safety and health;

c) educational and awareness-raising arrangements, including promotional initiatives;

d) specialized technical, medical and scientific institutions with linkages to various aspects of occupational safety and health, including research institutes and laboratories concerned with occupational safety and health;

e) työturvallisuus- ja työterveysalalla työskentelevät henkilöt, kuten tarkastajat, turvallisuus- ja terveystoimikunnat sekä työterveyslääkärit ja työhygieenikot;

f) työtapaturma- ja ammattitautitilastot;

g) työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen työturvallisuuden ja -terveyden politiikat ja toimintaohjelmat;

h) säännölliset tai jatkuvat työturvallisuuden ja -terveyteen liittyvät toimet, mukaan lukien kansainvälinen yhteistyö;

i) työturvallisuuden ja -terveyden taloudelliset ja budjettiresurssit; ja

j) saatavissa olevat tiedot väestörakenteesta, luku- ja kirjoitustaidosta, taloudesta ja työllisyydestä, sekä muut asiaan liittyvät tiedot.

V. KANSAINVÄLINEN YHTEISTYÖ JA TIEDONVAIHTO

15. Kansainvälisen työjärjestön tulee:

a) helpottaa valtioiden kansainvälistä teknistä yhteistyötä työturvallisuuden ja -terveyden alalla avustaakseen valtioita, ja erityisesti kehittyviä maita, tavoitteenaan:

(i) lujittaa valtioiden kykyä luoda ja pitää yllä kansallista ennaltaehkäisevää työturvallisuus- ja työterveyskulttuuria;

(ii) edistää johtamisjärjestelmien käyttöä työturvallisuuden ja -terveyden ohjauksessa; ja

(iii) jouduttaa työterveyden ja -turvallisuuden edistämiseen liittyvien yleissopimusten ratifiointia sekä kaikkien siihen liittyvien, tämän suosituksen liitteessä lueteltujen ILO:n asiakirjojen toimeenpanoa;

b) helpottaa tiedonvaihtoa yleissopimuksen 1 artiklan a kohdan mukaisista kansallisista toimintapolitiikkaa, kansallisista työturvallisuus- ja työterveysjärjestelmistä ja -ohjelmista, hyvistä käytännöistä, innovatiivisista menettelytavoista sekä työpaikan uusien ja tulevien vaarojen ja riskien tunnistamisesta; ja

c) antaa tietoja tapahtuneesta edistymisestä

e) personnel engaged in the area of occupational safety and health, such as inspectors, safety and health officers, and occupational physicians and hygienists;

f) occupational injury and disease statistics;

g) occupational safety and health policies and programmes of organizations of employers and workers;

h) regular or ongoing activities related to occupational safety and health, including international collaboration;

i) financial and budgetary resources with regard to occupational safety and health; and

j) data addressing demography, literacy, economy and employment, as available, as well as any other relevant information.

V. INTERNATIONAL COOPERATION AND EXCHANGE OF INFORMATION

15. The International Labour Organization should:

a) facilitate international technical cooperation on occupational safety and health with a view to assisting countries, particularly developing countries, for the following purposes:

(i) to strengthen their capacity for the establishment and maintenance of a national preventative safety and health culture;

(ii) to promote a management systems approach to occupational safety and health; and

(iii) to promote the ratification, in the case of Conventions, and implementation of instruments of the ILO relevant to the promotional framework for occupational safety and health, listed in the Annex to this Recommendation;

b) facilitate the exchange of information on national policies within the meaning of Article 1(a) of the Convention, on national systems and programmes on occupational safety and health, including on good practices and innovative approaches, and on the identification of new and emerging hazards and risks in the workplace; and

c) provide information on progress made

tä kohti turvallista ja terveellistä työympäristöä.

VI. LIITTEEN PÄIVITYS

16. Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvosto tarkistaa ja päivittää tämän suosituksen liitteen. Hallintoneuvosto hyväksyy tarkistetun liitteen, minkä jälkeen se toimitetaan Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioille ja se korvaa edeltävän liitteen.

towards achieving a safe and healthy working environment.

VI. UPDATING OF THE ANNEX

16. The Annex to this Recommendation should be reviewed and updated by the Governing Body of the International Labour Office. Any revised annex so established shall be adopted by the Governing Body and shall replace the preceding annex after having been communicated to the Members of the International Labour Organization.

LIITE

KANSAINVÄLISEN TYÖJÄRJESTÖN ASIAKIRJAT, JOTKA LIITTYVÄT TYÖSUOJELUA EDISTÄVÄÄN PUITE- OHJELMAAN

I. YLEISSOPIMUKSET

Sopimus numero 81, joka koskee ammattientarkastusta teollisuudessa ja kaupassa, 1947
Sopimus numero 115, joka koskee työntekijäin suojaamista ionisoivalta säteilyltä, 1960
Yleissopimus numero 120, joka koskee kauppa- ja toimistotyön terveysoloja, 1964
Yleissopimus numero 121, joka koskee työvammatapauksissa myönnettäviä etuja, 1964
Yleissopimus numero 129, joka koskee maatalouden ammattientarkastusta, 1969
Yleissopimus numero 139, joka koskee työnteon yhteydessä syöpää synnyttävistä aineista ja tekijöistä aiheutuvien vaarojen torjuntaa ja valvontaa, 1974
Yleissopimus numero 148, joka koskee työntekijöiden suojaamista työympäristössä esiintyvien ilman epäpuhtauksien, melun ja värinän aiheuttamilta vaaroilta, 1977

ANNEX

INSTRUMENTS OF THE INTERNATIONAL LABOUR ORGANIZATION RELEVANT TO THE PROMOTIONAL FRAMEWORK FOR OCCUPATIONAL SAFETY AND HEALTH

I. CONVENTIONS

Labour Inspection Convention, 1947 (No. 81)
Radiation Protection Convention, 1960 (No. 115)
Hygiene (Commerce and Offices) Convention, 1964 (No. 120)
Employment Injury Benefits Convention, 1964 (No. 121)
Labour Inspection (Agriculture) Convention, 1969 (No. 129)
Occupational Cancer Convention, 1974 (No. 139)
Working Environment (Air Pollution, Noise and Vibration) Convention, 1977 (No. 148)

Yleissopimus numero 152, joka koskee työturvallisuutta ja -terveyttä satamatyössä, 1979

Yleissopimus numero 155, joka koskee työturvallisuutta ja -terveyttä sekä työympäristöä, 1981

Yleissopimus numero 161, joka koskee työterveyshuoltoa, 1985

Yleissopimus numero 162, joka koskee turvallisuutta asbestin käytössä, 1986

Yleissopimus numero 167, joka koskee turvallisuutta ja terveyttä rakentamisessa, 1988

Yleissopimus numero 170, joka koskee työturvallisuutta kemikaaleja käytettäessä, 1990

Yleissopimus numero 174, joka koskee suuronnettomuuksien torjuntaa teollisuudessa, 1993

Yleissopimus numero 176, joka koskee terveyttä ja turvallisuutta kaivoksissa, 1995

Ammattientarkastusta koskevaan yleissopimukseen (nro 81), 1947, liittyvä pöytäkirja vuodelta 1995

Yleissopimus numero 184, joka koskee maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä, 2001

Työturvallisuutta ja työterveyttä koskevaan yleissopimukseen (nro 155), 1981, liittyvä pöytäkirja vuodelta 2002

Occupational Safety and Health (Dock Work) Convention, 1979 (No. 152)

Occupational Safety and Health Convention, 1981 (No. 155)

Occupational Health Services Convention, 1985 (No. 161)

Asbestos Convention, 1986 (No. 162)

Safety and Health in Construction Convention, 1988 (No. 167)

Chemicals Convention, 1990 (No. 170)

Prevention of Major Industrial Accidents Convention, 1993 (No. 174)

Safety and Health in Mines Convention, 1995 (No. 176)

Protocol of 1995 to the Labour Inspection Convention, 1947 (No. 81)

Safety and Health in Agriculture Convention, 2001 (No. 184)

Protocol of 2002 to the Occupational Safety and Health Convention, 1981 (No. 155)

II. SUOSITUKSET

Suositus numero 81, joka koskee ammattientarkastusta, 1947

Suositus numero 82, joka koskee ammattientarkastusta kaivos- ja kuljetusyrityksissä, 1947

Suositus numero 97, joka koskee työntekijöiden terveydensuojelua työpaikalla, 1953

Suositus numero 102, joka koskee työntekijäin hyvinvointia ja viihtyvyyttä edistäviä toimenpiteitä, 1956

Suositus numero 114, joka koskee työntekijäin suojaamista ionisoivalta säteilyltä, 1960

Suositus numero 115, joka koskee työntekijäin asunto-oloja, 1961

Suositus numero 120, joka koskee kauppa- ja toimistotyön terveysoloja, 1964

Suositus numero 121, joka koskee työvammatapauksissa myönnettäviä etuja, 1964

II. RECOMMENDATIONS

Labour Inspection Recommendation, 1947 (No. 81)

Labour Inspection (Mining and Transport) Recommendation, 1947 (No. 82)

Protection of Workers' Health Recommendation, 1953 (No. 97)

Welfare Facilities Recommendation, 1956 (No. 102)

Radiation Protection Recommendation, 1960 (No. 114)

Workers' Housing Recommendation, 1961 (No. 115)

Hygiene (Commerce and Offices) Recommendation, 1964 (No. 120)

Employment Injury Benefits Recommendation, 1964 (No. 121)

- Suositus numero 133, joka koskee maatalouden ammattientarkastusta, 1969
- Suositus numero 147, joka koskee työnteon yhteydessä syöpää synnyttävistä aineista ja tekijöistä aiheutuvien vaarojen torjuntaa ja valvontaa, 1974
- Suositus numero 156, joka koskee työntekijöiden suojaamista työympäristössä esiintyvien ilman epäpuhtauksien, melun ja värinän aiheuttamilta vaaroilta, 1977
- Suositus numero 160, joka koskee työturvallisuutta ja -terveyttä satamatyössä, 1979
- Suositus numero 164, joka koskee työturvallisuutta ja -terveyttä sekä työympäristöä, 1981
- Suositus numero 171, joka koskee työterveyshuoltoa, 1985
- Suositus numero 172, joka koskee turvallisuutta asbestin käytössä, 1986
- Suositus numero 175, joka koskee turvallisuutta ja terveyttä rakentamisessa, 1988
- Suositus numero 177, joka koskee työturvallisuutta kemikaaleja käytettäessä, 1990
- Suositus numero 181, joka koskee suuronnettomuuksien torjuntaa teollisuudessa, 1993
- Suositus numero 183, joka koskee terveyttä ja turvallisuutta kaivoksissa, 1995
- Suositus numero 192, joka koskee työsuojelua maataloudessa, 2001
- Suositus numero 194, joka koskee ammattitautien luetteloa sekä työtapaturmien ja ammattitautien kirjaamista ja ilmoittamista, 2002
- Labour Inspection (Agriculture) Recommendation, 1969 (No. 133)
- Occupational Cancer Recommendation, 1974 (No. 147)
- Working Environment (Air Pollution, Noise and Vibration) Recommendation, 1977 (No. 156)
- Occupational Safety and Health (Dock Work) Recommendation, 1979 (No. 160)
- Occupational Safety and Health Recommendation, 1981 (No. 164)
- Occupational Health Services Recommendation, 1985 (No. 171)
- Asbestos Recommendation, 1986 (No. 172)
- Safety and Health in Construction Recommendation, 1988 (No. 175)
- Chemicals Recommendation, 1990 (No. 177)
- Prevention of Major Industrial Accidents Recommendation, 1993 (No. 181)
- Safety and Health in Mines Recommendation, 1995 (No. 183)
- Safety and Health in Agriculture Recommendation, 2001 (No. 192)
- List of Occupational Diseases Recommendation, 2002 (No. 194)

N:o 123

Liikenne- ja viestintäministeriön ilmoitus**kansainvälisiä rautatiekuljetuksia koskevan yleissopimuksen (COTIF) vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksia koskevan liitteen C (RID) muutosten voimaantulosta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2008

Liikenne- ja viestintäministeriö ilmoittaa, että hallitustenvälisen kansainvälisten rautatiekuljetusten järjestön (OTIF) pääsihteeri on ilmoittanut 3 päivänä joulukuuta 2008 kirjeellä A 81-03/506.2008, että kansainvälisiä rautatiekuljetuksia koskevan yleissopimuksen (SopS 172—173/2004) 35 artiklan 4 kohdan mukaisesti RID-asiantuntijakomission 44. ja 45. kokouksessaan päättämät muutokset

(OTIF/RID/NOT/2009) tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 2009 sisältäen kuuden kuukauden siirtymäajan. Valtioneuvosto on hyväksynyt muutokset 23 päivänä lokakuuta 2008.

Muutokset ovat nähtävinä ja saatavissa saksan- ja englanninkielisinä liikenne- ja viestintäministeriössä, joka myös tarvittaessa antaa niistä tietoja suomeksi ja ruotsiksi.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2008

Liikenneministeri *Anu Vehviläinen*

Yli-insinööri Liisa Virtanen

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 121—123, 2 1/2 arkkia